

6. Članke 45., 49. i 56. UFEU-a treba tumačiti na način da im se ne protivi nacionalni propis kojim se propisuje da logistički radnici moraju imati „potvrdu o sigurnosti” koja se izdaje uz predočenje njihove osobne iskaznice i njihova ugovora o radu i čiji su uvjeti izdavanja te postupak za njezino stjecanje određeni kolektivnim ugovorom o radu, ako su uvjeti izdavanja takve potvrde nužni i proporcionalni u odnosu na cilj jamčenja sigurnosti u lučkim područjima te se postupkom predviđenim za njezino stjecanje ne nalažu nerazumna i neproporcionalna administrativna opterećenja.

(¹) SL C 288, 26. 8. 2019.
SL C 348, 14. 10. 2019.

Presuda Suda (šesto vijeće) od 11. veljače 2021. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Court of Appeal – Irska) – kazneni postupak protiv K. M.

(Predmet C-77/20) (¹)

(„Zahtjev za prethodnu odluku – Zajednička ribarstvena politika – Uredba (EZ) br. 1224/2009 – Sustav kontrole za osiguranje sukladnosti s pravilima zajedničke ribarstvene politike – Uporaba na ribarskom plovilu uređaja koji omogućuje automatsko razvrstavanje ribe po veličini – Članak 89. – Mjere za osiguranje sukladnosti s pravilima – Članak 90. – Kaznene sankcije – Načelo proporcionalnosti”)

(2021/C 128/05)

Jezik postupka: engleski

Sud koji je uputio zahtjev

Court of Appeal

Stranke glavnog postupka

K. M.

uz sudjelovanje: The Director of Public Prosecutions

Izreka

Članke 89. i 90. Uredbe Vijeća (EZ) br. 1224/2009 od 20. studenoga 2009. o uspostavi sustava kontrole Zajednice za osiguranje sukladnosti s pravilima zajedničke ribarstvene politike, o izmjeni uredbi (EZ) br. 847/96, (EZ) br. 2371/2002, (EZ) br. 811/2004, (EZ) br. 768/2005, (EZ) br. 2115/2005, (EZ) br. 2166/2005, (EZ) br. 388/2006, (EZ) br. 509/2007, (EZ) br. 676/2007, (EZ) br. 1098/2007, (EZ) br. 1300/2008, (EZ) br. 1342/2008 i stavljanju izvan snage uredbi (EEZ) br. 2847/93, (EZ) br. 1627/94 i (EZ) br. 1966/2006, u vezi s načelom proporcionalnosti propisanim člankom 49. stavkom 3. Povelje, treba tumačiti na način da se, podložno provjerama koje treba izvršiti sud koji je uputio zahtjev, njima ne protivi nacionalna odredba koja, kako bi sankcionirala povredu članka 32. Uredbe br. 850/98 od 30. ožujka 1998. o očuvanju ribolovnih resursa putem tehničkih mjera za zaštitu nedoraslih morskih organizama, kako je izmijenjena Uredbom (EU) br. 227/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 13. ožujka 2013., uz izricanje novčane kazne predviđa i obvezno oduzimanje ulova i zabranjenog ili neusklađenog ribolovnog alata koji se nalazio na plovilu o kojem je riječ.

(¹) SL C 137, 27. 4. 2020.

Žalba koju je 31. srpnja 2020. podnio AL protiv presude Općeg suda (osmo vijeće) od 10. lipnja 2020. u predmetu T-83/19, AL/Komisija

(Predmet C-356/20 P)

(2021/C 128/06)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Žalitelj: AL (zastupnici: S. Rodrigues, A. Blot, odvjetnici)

Druga stranka u žalbenom postupku: Europska komisija

Sud (šesto vijeće) je rješenjem od 10. prosinca 2020. odbio žalbu kao očito neosnovanu.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 26. listopada 2020. uputio Nederlandstalige ondernemingsrechtbank Brussel (Belgija) – Q, R, S/United Airlines, Inc.

(Predmet C-561/20)

(2021/C 128/07)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Nederlandstalige ondernemingsrechtbank Brussel (Sud za trgovačka društva na nizozemskom jeziku u Bruxellesu, Belgija)

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Q, R, S

Tuženik: United Airlines, Inc.

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 3. stavak 1. točku (a) i članak 7. Uredbe (EZ) br. 261/2004⁽¹⁾ Europskog parlamenta i Vijeća od 11. veljače 2004. o utvrđivanju općih pravila odštete i pomoći putnicima u slučaju uskraćenog ukrcaja i otkazivanja ili dužeg kašnjenja leta u polasku te o stavljanju izvan snage Uredbe (EEZ) br. 295/91, kako ih tumači Sud, tumačiti na način da putnik ima pravo na odštetu od zračnog prijevoznika koji nije zračni prijevoznik Zajednice, ako taj putnik zbog kašnjenja do kojeg je došlo na zadnjem letu čije se polazište i odredište nalaze na državnom području treće zemlje, bez zaustavljanja na državnom području države članice, na svoje konačno odredište stigne s više od tri sata zakašnjenja, a taj je let dio izravno povezanog leta čije je prvo polazište zračna luka koja se nalazi na državnom području države članice i koji u cijelosti izvodi zračni prijevoznik koji nije prijevoznik Zajednice te koji je putnik rezervirao na temelju jedinstvene rezervacije preko zračnog prijevoznika Zajednice koji ne izvodi nijedan dio tog leta?
2. Ako je odgovor na prvo pitanje potvrđan: povređuje li se Uredbom br. 261/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. veljače 2004. o utvrđivanju općih pravila odštete i pomoći putnicima u slučaju uskraćenog ukrcaja i otkazivanja ili dužeg kašnjenja leta u polasku te o stavljanju izvan snage Uredbe (EEZ) br. 295/91, ako se tumači u smislu prvog pitanja, međunarodno pravo, osobito načelo u skladu s kojim svaka država ima potpunu i isključivu suverenost nad svojim državnim područjem i zračnim prostorom s obzirom na to da, u skladu s tim tumačenjem, pravo Unije treba primijeniti na situaciju koja se dogodila na državnom području treće zemlje?

⁽¹⁾ SL 2004, L 46, str. 1.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 2. studenoga 2020. uputio Rechtbank Den Haag Sitzungsort Haarlem (Nizozemska) – F, A, G, H, I/Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

(Predmet C-579/20)

(2021/C 128/08)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Rechtbank Den Haag Sitzungsort Haarlem

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: F, A, G, H, I

Tuženik: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid